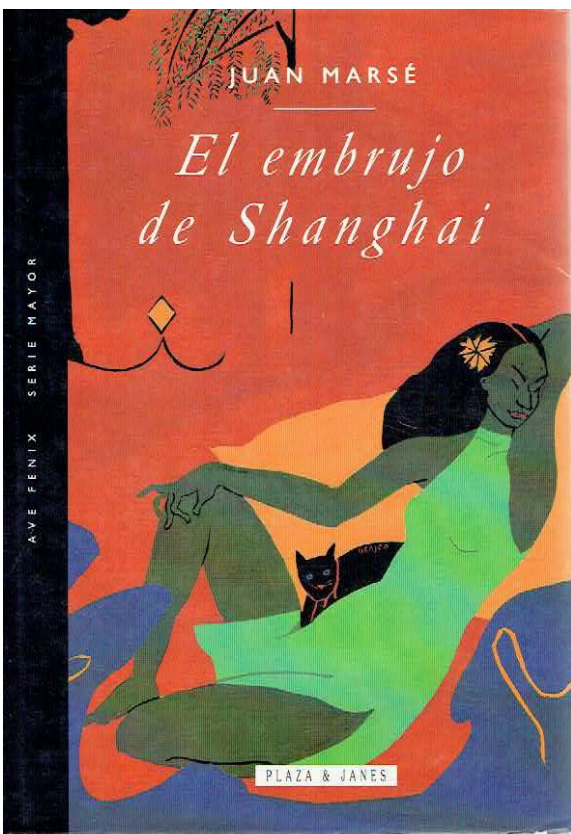

EL EMBRUJO DE SHANGHAI

de Juan Marsé - Dissabte 26 de juny 10.30 h

Juan Marsé va néixer a Barcelona el 8 de gener de 1933 com a Juan Faneca Roca. La seva mare va morir en el part i va assumir els cognoms dels seus pares adoptius: Marsé Carbó. Va morir, també a Barcelona, el 18 de juliol de 2020.

Marsé va ser novel·lista, guionista, periodista i traductor. És considerat un dels grans narradors contemporanis en llengua castellana i dels novel·listes més importants de la Barcelona de la postguerra.

Com a novel·lista va ser autodidacte, ja que era un alumne pèssim i va abandonar els estudis molt aviat. Va treballar com a aprenent en una joieria i l'any 1958 va començar a publicar els seus relats a les revistes *Ínsula* i *El ciervo*. Amb *Nada para morir* va rebre el seu primer premi per a un conte.

Animat per Jaime Gil de Biedma, el 1960 es va traslladar a viure a París. Allí, mentre treballava en les seves novel·les, va fer de traductor, professor, va escriure alguns guions per al cinema i va ser ajudant a l'Institut Pasteur. És precisament a la Ciutat de la Llum on coneix Jacques-Lucien Monod i seguint els seus passos comunistes s'afiliarà al PCE.

En tornar de París, convençut de la seva vocació, abandona l'ofici de joier i es guanya la vida amb col·laboracions en revistes, diaris i editorials. Amb el seu amic Juan García Hortelano també escriuen guions per al cinema.

Les seves primeres obres segueixen la temàtica social dels anys 50, però als 60 l'abandona per explorar noves formes narratives que inclouen la paròdia i la ironia que van influir en les generacions posteriors. Amb *Últimas tardes con Teresa* (1966) i *La oscura historia de la prima Montse* (1970) comença a obtenir un èxit destacable. En elles hi caricaturitza l'ambient de la Barcelona de postguerra i les relacions entre personatges de diferents capes socials. D'aquesta època és la seva novel·la més valorada, *Si te dicen que caí* (1973), i que va haver de publicar a Mèxic, víctima de la censura. Posteriorment, va girar la mirada enrere, a la infància, tema que va convertir en principal en alguns dels seus llibres, com el que tenim a les mans.

La tria de Juan Marsé com a lectura és fruit d'una proposta recollida en les enquestes de final de temporada. Llegir *El embrujo de Shanghai* (Premi de la Crítica de 1994) és una decisió presa fugint de les novel·les potser més conegudes de l'autor barceloní i recollint l'opinió d'altres conductors de clubs de lectura de la demarcació.

Algunes obres de l'autor:

- *Encerrados con un solo juguete* (Seix Barral, 1961)
- *Esta cara de la Luna* (Seix Barral, 1962)
- *Últimas tardes con Teresa* (Seix Barral, 1966); premi Biblioteca Breve 1965
- *La muchacha de las bragas de oro* (Planeta, 1978), Premi Planeta 1978
- *Ronda del Guinardó* (Plaza y Janés, 1984); Premi Ciutat de Barcelona, 1985
- *El amante bilingüe* (Planeta, 1990); Premio Ateneo de Sevilla, 1990
- *Rabos de lagartija* (Areté, 2000); Premi de la Crítica 2001 i Premio Nacional de Narrativa de las Letras Españolas
- *Canción de amor en Lolita's Club* (Editorial Lumen, 2005)
- *Esa puta tan distinguida* (Lumen, 2016); obra recentment traduïda al català per Club Editor